

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธต่อการแสดงความโกรธ ในผู้ป่วยจิตเภท สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมของการแสดงความโกรธ ในผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยจิตเภทที่รับไว้รักษาแผนกผู้ป่วยใน สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 20 คน ทำการรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน มีนาคม-เมษายน 2553 นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้างต้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความเหมาะสมของการแสดงความโกรธ ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ ทั้งรายด้าน และโดยรวม

ตารางเปรียบเทียบ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับ โปรแกรมการจัดการความ
โกรธ จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
15-25 ปี	5	25
26-35 ปี	6	30
36-45 ปี	6	30
46-59 ปี	3	15
เพศ		
ชาย	12	60
หญิง	8	40
สถานภาพสมรส		
โสด	11	55
คู่	4	20
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	10	50
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	9	45
ปริญญาตรี หรือมากกว่า	1	5

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 20 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุดจำนวน 12 คน โดยมีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 26 - 35 ปี และ 36 - 45 ปี คือร้อยละ 30 เท่ากัน ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุดมีจำนวน 10 คน มีสถานภาพสมรสโสดมากที่สุดมีจำนวน 13 คน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการแสดงความโกรธของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนการแสดงความโกรธของผู้ป่วยจิตเภทรายบุคคลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ ($x=a+b-c+16$)

คนที่	ก่อนการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ		หลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ		ผลต่างคะแนนก่อนและหลังการศึกษา
	ระดับความเหมาะสม		ระดับความเหมาะสม		
	คะแนน	ระดับความเหมาะสม	คะแนน	ระดับความเหมาะสม	
1	34	ปานกลาง	41	มาก	7
2	30	ปานกลาง	36	มาก	9
3	29	ปานกลาง	34	มาก	5
4	37	ปานกลาง	44	มาก	7
5	40	ค่อนข้างมาก	48	มาก	8
6	31	ปานกลาง	42	มาก	11
7	35	ปานกลาง	44	มาก	9
8	38	ปานกลาง	45	มาก	7
9	32	ปานกลาง	43	มาก	11
10	40	ค่อนข้างมาก	46	มาก	6
11	30	ปานกลาง	35	มาก	5
12	30	ปานกลาง	43	มาก	13
13	30	ปานกลาง	37	มาก	7
14	39	ปานกลาง	47	มาก	8
15	32	ปานกลาง	44	มาก	12
16	30	ปานกลาง	38	มาก	8
17	32	ปานกลาง	40	มาก	8
18	38	ปานกลาง	44	มาก	6
19	35	ปานกลาง	42	มาก	7
20	38	ปานกลาง	43	มาก	5
\bar{X}	29.25	ปานกลาง	31.30	มาก	
S.D.	5.09		9.41		

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการแสดงความโกรธของผู้ป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยการแสดงความโกรธของผู้ป่วยจิตเภทหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธมากกว่าก่อนการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ

เมื่อพิจารณาคะแนนการแสดงความโกรธโดยรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยของการแสดงความโกรธอยู่ในระดับมาก คือ การแสดงความโกรธเหมาะสมกว่าก่อนการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ

ตารางที่ 5 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการแสดงความโกรธของผู้ป่วยจิตเภท จำแนกรายด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ (n=20)

การแสดงความโกรธ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		T
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.การแสดงความโกรธ	25.65	8.09	22.95	5.09	2.24*
2.ความโกรธออกภายนอก	13.65	2.83	13.15	3.57	.85
3.ความโกรธภายใน	15.95	4.09	14.75	2.63	1.49*
4.การจัดการความโกรธ	21.80	4.78	22.15	5.27	.47*
รวม	74.95	6.48	71.85	4.46	3.85

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยการแสดงความโกรธของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=.47$) โดยค่าคะแนนหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธสูงกว่า ($\bar{X} = 21.80$, S.D.= 4.78) ค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงความโกรธก่อนการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ ($\bar{X} = 22.15$, S.D.= 5.27)